

નવરાત્રીના

ગરબા.

લેખક તથા પ્રકાશક,

સાકરલાલ બુલાખીદાસ બુકસેલર.

૬. રીઘીરાડ—અમદાવાદ.

શ્રી ભાગ્યેશ્વર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં જોડાલાલ દેવશંકર દવેએ
છાપી. ખાડીયા—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૩ ડી.

પ્રત ૩૦૦૦.

મંવત ૧૯૭૧

સને ૧૯૨૦

કીમત રૂ. ૦-૪-૦

૮૯૩૬

ત્રમાં ગાવાના ગરવા,

માગ ૧ લો.

૮૨૩૬

અથ શ્રી ભીમનાથનો છંદ.

નીરખે નીલકાના નીવાસીરે, નીલકાના નીવાસી.
મહીપત મોટા છે મેવાસીરે, નીલકાના.
રાજ ન્યાં વસો ત્યાં કાશીરે, નીલકાના.
દરશન કરતાં મટે ઉદાશીરે, નીલકાના.
અજમત કરતાં આપો કાશીરે, નીલકાના.
શીવાજી બેઠા, છે કેલાશરે નીલકાના.

હાળ.

પાંડવ રાજ પૃથ્વી માંહી, આવ્યા તીરથ કરતા.
ભાવે ભગતી અરજીન પાંડવ. (૨) શીવજીની સેવ કરતારે. નીલકાના.
સાત અપવાસ થયા અરજીનને, ભીમને ચાંતા વાપી;
ભીમસેન તે ત્યાં આલ્યા, (૨) મન મનમુખે બાંધીરે. નીલકાના.
અદારભાર વનસપતી જોઈને, મહા મન થઈ છે મોટી;
અખંડ જળની હેઠે આવી, (૨) ભીમે વાળી લોટીરે. નીલકાના
ભોજાનાથની બાળ કરીને, આવ્યા ભરતની પાસે;
શીવજીકરની શેવા કરતાં, (૨) સદૃશ પુરવણી અશેરે. નીલકાના.
વરકોદરનાં વચન સુણીને, આલ્યા પાંચે ભરાંત;
પાતરીયું પુખ્તની લીધી, (૨) સાથે કુંતા માતરે. નીલકાના.
પંચામૃત પુખ્ત ઉપજવી, પેર પેરની કાધી,
નમસ્કર આરતી પુષ્પાંજળી બણી, (૨) નમજી લળી લળી લીધીરે.
પાંચે ભરાંત મળીને બેઠા, કાધો વનદળ આહાર;
અમૃત વાણી મનમાં ગાણી (૨) બોલ્યા વચન કુમાર. નીલકાના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૩૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જાણીતું/જાણ્યું ૨૧૨૫૧

વિષય ૩ : ૧

વરકોદરતો વળતી બેભા, સાંભળ બરાતજ મારા;	
પારખું પોતાનું જોતાં (૨) પ્રગટી દુધની ધારારે.	નીલકાના.
અદ્ભુત એવું અચરજ જોઈ, બોલ્યાં કુંતાજી માત;	
ભગવતીના વારી કહ્યાસી (૨) થાપી કે બીમનાથરે.	નીલકાના.
સાચા ખોટાના સમખાસે, દેશ દેશમાં ડંકા.	
રીઝે તેને રીધી સીધી આપે, [૨] છે બીમાણુંદ બકા	નીલકાના.
ધમજાણે ધો તાતારો પુત્ર ધન ધણુ આપે;	
બળવારાની જીગતી જોતાં, (૨) કેટી વીધન કાપેરે.	
અચરૂતગરને અભય કીધા, ઈરિવેસર વરદાષ;	
આ સજીગરને આપ તરૂકા, [૨] સજન કીકા સવાધરે.	નીલકાના.
પ્રથમ પાંડવ પ્રગુટને, પુણ્યા મહારાજ્ય;	
પશ્રીમ ખેત્ર પત્ર હેમના, [૨] બલધીરા મહારાજરે;	નીલકાના.
બીમનાથ મુજ હાથ મહજ્જે, નીલકામાં ગુણ ગાઉ,	
જોવિંદરામ કહે કરજોડી, [૨] કીજે કામળ કાયા;	નીલકાના.

અથ શ્રી ભીમનાથનો છંદ.

પ્રથમ સમરૂ સરસ્વતીને ગણપતી લાગુ પાચ;	
કોપા કરો ભોળાનાથજી, ગુણ તમારા ગવાય.	૧
દેશ દેશ ડંકો વાજ્યો, લલો બીમાણુંદ રાય,	
પારે આવે પ્રેમશું સુખ પામીને ઘેર જાય.	૨
વંકા બંધાવે ભોળો પારણાં, નીરધનીયા ધન થાય;	
ખારે માસ વિવેકના, આવજી રૂડો માસ,	૩
વીમ આવે વેગે કરી, પુખ્તના નહી પાર.	
જીવતે જળ ચઢાવતાં, ઉપર ચંદન સાર,	૪
અક્ષત આખા લાવતાં, પુષ્પ તણો નહી પાર;	
આંક ધંતુરો આણીએ, પત્ર ખીલીનાં સાર,	૫
અખીલ ગુલાલ ચઢાવતાં, રૂપ તણો નહી પાર,	
નવકુશ નામે જાયા કરી, ઇચ્છા ધારા સાર.	૬
શોભા વખાણું શંભુ તણી, જન તણો નહી પાર;	

- વાળાં બાધાં વિવેકનાં, ધુધરમાળાના નાદ, ૭
- અંન અપાય અતી ધણાં થાયે ધરમના સાદઃ
ધજ રોપો ધજગરો, જાતા જમણે હાથ, ૮
- સવસુખ બેઠાં સામની, શોભા બની બહુ સાર,
આબુપણ વખાણીએ, કેતાં નાવે પાર, ૯
- મોટાં મોટાં વરણવું, સાંભળજો સંસારઃ
બંગલી અછોડા બાંધીઆ, નાકે નકવેસર, ૧૦
- મેથો પુર્યો શીદુરનો, બંદીએ જંગાલઃ
નૈણે કાજળ સારીઆ, રૂપ તણો નહી પાર, ૧૧
- ગપુ ગળેઅધ બાંધીઆ, હીચંતા ચંદનહારઃ
બાયે બાબુબંધ બેરખા, ચુડલો ઝાક ઝમાળ ૧૨
- કંચવો સાવ કીનખાપનો, ઝોઢવા ઝોઢણી સારઃ
ધુધરવટ સોયે ધાધરો, ફરતી કમખી કાર, ૧૩
- પગમાં લંગર પહેરીઆ, ઝાઝર નાદ ધનધોરઃ
અખંડ દીપક સોહામણા, અગરબત્તીની કાર, ૧૪
- બે કારે બે મોળીઆં બીમ અરબુનની જોડઃ
સામા વૃષભ સોહામણા, બેઠા ઝોડા ઝોડ, ૧૫
- ધંટ મહીને વજાડા, બાંધા જોડા જોડઃ
જાળતણી જુગતે કહું, પાનખરનો નાદ પાર, ૧૬
- હેઠે મોભડા મોલીઆ, ચાંબલા મેલા સારઃ
હિલેચ અતિ ગળીયામણા, સોભાનો નહી પાર, ૧૭
- દુઃખ મટાડે દુનીયાં તણાં, નમે સહુ સસારઃ
વીત્ર વેદ ભણે ધણા, જુગતે જપે છે જપ, ૧૮
- મહાનંત બેઠા મોજમાં ધધર આપો આપઃ
હવે વખાણુ તપસી તણાં, જુગમાં બંધાણી માપ, ૧૯
- મુની જાણે મનોરગર, જપે અજંપા જપઃ
મત મોટી માધા તણી, કુળ કરમી છે આપ, ૨૦
- સાવણુ આવે સોભતો, કરો બળેવનાં કામઃ

સીધાં જોખાય ચોપે કરી, ઘી ઘોણીએ ધાર.	૨૧
બાહ્યાણુ જમે બાવશુ, જુગતે જગન થાય.	
જમે રમે જુગતે કરી, ઉપર દક્ષણા સાર.	૨૨
કૃપા થઈ શંકુ તણી, નહી કંઈ મારો ભાર.	
આ ગરબો જે સાંભળે, તરશે નરને નાર.	૨૩
જીલડાં બાંહી ઝાલજે, કૃપા કરો કૈલાસ,	
કર જોડી ગરબો કર્યો, નંદરામ તમારો દાસ,	૨૪
નજર રાખો ભોજાનાથજી, છે કંથારીએ વાસ.	
દીન જાણી દયા કરો, રાખો ચરણની પાસ.	૨૫
સંવત ૧૯ સે નવનો સાવણ શુભ છે માસ,	
ભાવે બળે બીમનાથને, તેની પુરશે આસ.	૨૬

મહાકાળીના છંદ.

માજી તુ પાવાની પટરાણી, બાતની મા કાળકરે લોલ;	
માજી તારે કુંગરડે ચડવું કે, અતિ બહુ દોહલું લોલ.	૧
માજી તારા મંડપનાં દરશન કે કરવા સોહલારે લોલ;	
માજી તારે દામોદરજી કુંડ કે, પરજે પેદા થયોરે લોલ.	૨
માજી કાંઈ ગળે મનુષના હાડ, માને સહુ માનપીરે લોલ;	
માજી તારા કુકડીઆ દશ પીસ, જે વનમાં ચરેરે લોલ.	૩
તેને મુગલે મારી ખાધા, બોલાવ્યા પેટમારે લોલ.	
માજી તારા શેવડીઆ દશ પીસ, કે બે ભાગી ગયારે લોલ.	૪
માજી તારા બાળપણાને બેલી છુટીઓ બેલી રહોરે લોલ,	
માજી તારે કાંથી કડલાની જોડ કે ઝાઝરી ઝમ ઝમેરે લોલ.	૫
માજી તારે અણુવટ વીંછીઆં પાપ કે ધુધરી બમખમેરે લોલ,	
માજી તારે દશે આગળાએ વેઠ, ચોંઆ પરવરીરે લોલ.	૬
માજી તારે સરવણુ જણુકે ઝાલ, કંઠે હાર સોભતારે લોલ;	
માજી તારે ટીલડી તળે લલાટ સેથો પુર્યો શોભીતોરે લોલ,	૭
માજી તારે નાકે નકવેસર મોર, શોભા મહુ બનીરે લોલ,	
માજી તમે સોળા સળ સળગાર, રમવા નીસયારે લોલ.	૮

- પીતાજીને ઘેર ચતુરા નાર કે, કાળકા શું બેનપણ્યરિ લોલ; ૬
 બેની મારે ગરબે રમવા આવો, ભવાની મા કાળકારે લોલ. ૬
 પીતાજીને રાણીયું રમે સાત કે, આઠમુ એ કાણ રમેરે લોલ; ૧૦
 પીતાજીએ રાણીને પુછી જોયું કે, એ નાર કાણ રમેરે લોલ. ૧૦
 પીતાજીએ દલ વીચારી વાન કે, કાસ ઝોડ બાંધશુ રે લોલ; ૧૧
 અંબાજી વળીયાં એકાએક, કાલ્યો માનો છેડલોરે લોલ. ૧૧
 માગ માગ પાવાના રાજન, તરેશમાન હું થઈ રે લોલ. ૧૨
 માગુ માગુ એટલું વરદાન, કે, મોલે પધારજો રે લોલ. ૧૨
 ફટ ફટ પાવાના રાજન કે એ શું બોલીઓરે લોલ. ૧૩
 માગ માગ ઘોડાને ઘોડીરે, હરતી ઝુલતારે લોલ. ૧૩
 માગ માગ ગરથને બાંડાર કે, ખગ્ગના અતિ બણારે લોલ, ૧૪
 માગ માગ પુત્રને પરીવાર કે, બંધાવું ઘેર પારણારે લોલ. ૧૪
 માગ માગ ઘેલુડી ગુજરાત કે, બાણંત્રાખ માળવોરે લોલ; ૧૫
 માગુ માગુ એટલું વરદાન, મોલે પધારજોરે લોલ. ૧૫
 ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, પાવો તારો પાપે ગયો રે લોલ. ૧૬
 મુઠ મતી તું થયો રાજન કે, હુ દેવી કાળકારે લોલ. ૧૬
 અંબાજી થયાં છે અલોપ કે, પતછજીએ હાથ બસારે લોલ. ૧૭
 માજીએ લીધો ચારણનો વેશ કે, નાયબપણું પોતે થયારિ લોલ. ૧૭
 માજીએ લશ્કર હાંકાં લાખ કે, મુગલા હાલતાનારે લોલ; ૧૮
 પોઠમાં ભરીઆ મુગલા હાલત કે, પાવેગડ પરવરારે લોલ. ૧૮
 પોળે આંધળીઓ દરવાન કે, પુછતા લાગીઓરે લોલ. ૧૯
 કેને ભાઈ ક્યાંથી આવી પોઠ કે, પોઠમાં શું બધું રે લોલ. ૧૯
 પોઠમાં ભરાયા આંખા સાખ કે, પતાપજીને બેટ જશોરે લોલ. ૨૦
 છુટીએ ત્યાંથી વરતી વાત કે, બાલા નાખીઆરે લોલ. ૨૦
 બાલા નાખ્યા પોઠ મંછ કે, મુગલા નીસરારે લોલ; ૨૧
 મીસરા હાલીઆ હેમતમાન કે, ખપર હાથમારે લોલ. ૨૧
 કાળકાજી બેજો પોલો ભોગ કે, દરગણી તમને ચડારે લોલ. ૨૨
 ઘડમાં બાલા મુગલા હાલત કે, પાવેગડ પરવરારે લોલ. ૨૨

પતછએ પાવ ચઢીને બેથું કે, દળ દીકું બહુરે લોલ,	
માથે કુધીયું તળાવ કે, તે કુકાષ બચુંરે લોલ	૨૩
પતેજએ ખોદાબ્યા બે કુંડ કે, જળમાંદી નવ રહુંરે લોલ;	
પતેજએ દલ વિચારી વાત કે, કોપ કાળકાને ચયોરે લોલ.	૨૪
પતેજ જાળને લાગ્યા પાય કે, સ્થાંર થાપીઆરે લોલ;	
અભુદ્ધિથી અજાની હું અંધ કે, માને નવ જોળખ્ખારે લોલ.	૨૫
રોયું ચવટુ ચાપાનેરે કે, કાળકાને પાય પહુરે લોલ,	
તારા ગુણ ગાય મંગળજી લટ કે, ચરણે સખજોરે લોલ.	૨૬
અંબાજીના શણગારનો.	

શંભુ સરસત સામીને ચરણે નમુંરે લોલ,	
મારી અલ્પ બુદ્ધીને ગુણ શા નમુંરે લોલ.	૧
અંબા ચાચર રમવાને માત નીસરાંરે,	
તેના જનમોજનમ દુઃખ વીસરાંરે લોલ.	૨
દેશ દેશથી આવ્યા છે હામો હામથીરે લોલ,	
અંબા અલખેત્રી દીસે છે વરસ સોળનારે લોલ.	૩
બાળા મુંદર ખીરાજે, બાળા વેશમાંરે લોલ;	
તેલ કુલેલ લાલ્યું છે કાળા કંચમાંરે	૪
લટક લાડવો પાડ્યો છે, ગોરા ગાલમાંરે લોલ.	
તંબક તાજવું ત્રૈકાળ્યું, હોદ હેડમાંરે લોલ.	૫
સારં સીંગેડું શાભાગ, આંજી આંખડીરે લોલ,	
નાક વચણી ખીરાજે, શાભે મોરલોરે લોલ.	૬
ચોડયા ચોખલાને, દીલ્લી કરી કપાળમાંરે લોલ,	
ગુણે મીડલા વીસેશ અંબા વાંકડીરે લોલ.	૭
સેથે સીંદુરે ભર્યો છે અતી આપતોરે લોલ;	
જાણે મેશમાં કિમમતો રતી શોભતોરે લોલ.	૮
ગઠિ ગોદણાની ધમકે ધુધરી ધણીરે લોલ;	
માના કનમાં લોકે છે કનક પાંદડુંરે લોલ.	૯
વેણુ વાસુકી ચણાવે મદમાં ધણીરે લોલ;	

માના કાનમાં છે કનક ફેરી ટાટીયુંરે લોલ.	૧૦
સારા ઘાટમાં નહીં ફારફેર મોટીયુંરે લોલ,	
સોખીતી કોસરીને એક દણીયુંરે લોલ.	૧૧
પારો મુખ પીન હેમનો પડ્યો ગળેરે લોલ,	
ઉંચી માળા વસેકે હાર હેમનારે લોલ.	૧૨
હીરા સાંકળીને લાલ મોતીએ જડીરે લોલ;	
હિર ઉપરેતે હાર પુષ્પ કંતકીરે લોલ.	૧૩
બાએ બાળુખંધ લોકે ચુડી કાંકણીરે લોલ;	
વેઠ વાંકડાને વીંટીને છડલા આરસાને લોલ.	૧૪
પોંચે પોંચી ચુડામણી રતનશું જડીરે લોલ,	
હાથ પીઆલા ભર્યા છે મધુ પાનનારે લોલ.	૧૫
કમરપાટશું કટાર બાધો પેટમારે લોલ;	
કટી મેખલા જડકે ઘણી આપતીરે લોલ.	૧૬
કાંબી કડલા પેમાં છે ગોળ ઘાટનારે લોલ,	
કાંજર લંગરને તોડા દીસે ફેરમારે લોલ.	૧૭
અણુવટ વીંછીઆ ચમકતાં શોભનારે લોલ;	
માના ઘાઘરીએ ધુધરી છે શોભતિરે લોલ.	૧૮
માંહી છુટી ભરી છે જરી જાતનીરે લોલ,	
નવ રંગની આઢી છે માયે ચુંદડીરે લોલ.	૧૯
તેતો જાણે ધંધાન ફેરી વિજળીરે લોલ;	
કીધી એઢાણી વશંગી શેષ નાગનીરે લોલ.	૨૦
હેઠે ગાદલી ગોળ ઘાટનીરે લોલ,	
ગુણુ ગરબો લીધો માયે ટેકમારે લોલ.	૨૧
ઠીક કરાવી લીધો છે વીવેકમારે લોલ;	
પૃથવી પચાસ કરોડનું કીધું કાટીયુંરે લોલ.	૨૨
સાત સાગરનું નીર ધરત પુરીયુંરે લોલ,	
મધે મેથો કાકડોરે જલહરે મેર હેમનોરે લોલ.	૨૩
દેવી ચોસક મલી છે ત્યાં સામટીરે લોલ,	

નીચી ફેડથકી નમેને ગાયે ધ્યાનમરિ લોલ.	૨૪
કરે પુદીને હાથ લીએ વારણારે લોલ;	
ચુડા ખલકે ને રાસ લીએ કાંડીએરે લોલ.	૨૫
હાથ પુલના દડાને માહો માહિ રમેરે લોલ;	
ફેડ પાતળીને પેરી દીસે વાળાયુંરે લોલ.	૨૬
મંગા કાશી થકી તે જોવા આવીયારે લોલ,	
તેને અખીકાજીએ મોતીડે વધાવીયારે લોલ.	૨૭
વીંછણ વૈકુંઠ થકીતો જોવા આવીઆરે લોલ;	
શીવજી કદલાસ થકીતો જોવા આવીયારે લોલ.	૨૮
આવ્યાં તુળજા છે બહુચરા તોતળારે લોલ,	
આવ્યાં જાવાનીને માતાજી ભુવનેશ્વરીરે લોલ.	૨૯
બાર મેઘ તે આવ્યા છે અતિ વરસતારે લોલ;	
જોવા આવી પાતાળકેરી નાગણીરે લોલ.	૩૦
અતી પુટડીને તે તો વરણાગણીરે લોલ;	
દહત મૈસાસુર જોવાને આવીયારે લોલ.	૩૧
તે તો અંગા તણી નરે ચડયેરે લોલ,	
ધુમ્ર ગાત્ર ચડાવ્યું ઘણી રીસમરિ લોલ.	૩૨
ચકર ફેરવીને મેલ્યું દહત શીશમરિ લોલ,	
દહત માર્યોતિ મૈસાસુર મહા પાપીઓરે લોલ.	૩૩
ત્યાં દેરતાએ પુષ્પની વૃષ્ટિ કરીરે લોલ;	
જે કાઠ ગાયુ શીખેને સાંબજેરે લોલ.	૩૪
તેની માતાજી અંગા આશા પુરસ્કેરે લોલ,	
જાદ વલ્લભ મેવાડો માને જામણારે લોલ.	૩૫
તેના જનમે જનમ દુઃખ વીશરારે લોલ.	

અથ શ્રી સીતા હરણના.

વાણી આપોને તમે સારદારે, (બહુચરી) ગુણ તારા ગવાય,
લાંબી વેણુને શ્રી રાનીરે (બહુચરી) સતી તણો બરથાર.
સીતાએ હમરો રોપીઆ, [બહુચરી] મંગો ચરીને જાય;

- કાલ મરાવું મુત્રા અમલારે, [ખહુચરી] વાડી લજીને જાય. ૨
- સીતાએ રૂઝુ બાંધીયું [ખ] કચલડી શીવડાવ;
સાવ સોનાનો તારો કંચવો, [ખ] આમડાની શી હામ. ૩
- નહી સગો નહી સાગવો [ખહુચરી] નહી મામો મોશાળ;
કુળમાં તે નહીં કાંઈ બાંધવો, [ખહુચરી] નહી ખાંતીલો ભરધાર. ૪
- શીખ લીધી સોયામણીરે [ખહુચરી] વન ચાલ્યા આવન વાર;
વનમાં જઈ બાણ વધેરીએરે, [ખહુચરી] મૃદો માર્યો પહેલે તીર. ૫
- પડતાં તે અગલો આશ્રરેરે, [ખહુચરી] ધાઓ લક્ષમણ વીર;
કવડ કરીને અધો લાવીયેરે, [ખહુચરી] નાંખ્યો મઢીને બહાર. ૬
- મુની મઢી મારા નારતીરે, [ખહુચરી] કામ કવેળા જાય;
રામ રૂવે ને લક્ષમણ રીઝવે, [ખહુચરી] ના રૂવો ઘેઝા રામ. ૭
- સીતાથી લલેરી પરણાવશું, [ખહુચરી] કરાવશું સીતા નામ;
જળ જળ કમળ ન નીપજે, [ખહુચરી] ઘેર ઘેર સીતા નોય. ૮
- ગઈ સીતાને આપણ વારશું, [ખહુચરી] લઈ લોટો મુખ ધોય;
રાજસભામાં બીહું ફરવ્યુરે, [ખહુચરી] કાંઈ નર સુરો ધાય, ૯
- મોટા રામનો વાંદરો, [ખહુચરી] ઝાલું તે જમણે હાથ;
ઠેડ ઠેડ ઊડ્યો તે વાંદર ચંકડે, [ખહુચરી] ગયો લંકા મોઝાર. ૧૦
- જોયાં ચોરાસી ચોટારે, [ખહુચરી] જોઈ આવન બખર;
જોયાં મેડી મદીર માળીયારે, [ખહુચરી] જોયો રાવજનો ખાગ. ૧૧
- આસોપાલવને ઝાડવેરે, [ખહુચરી] ખેડાં સીતાજી માય;
આરે મુદ્રિકા મારા નાથની, [ખહુચરી] પેરતાં જમણે હાથ. ૧૨
- રામે માતાજી મને મોકલ્યો, [ખહુચરી] લક્ષમણે દીધી એપાણ;
વાંદર તું છે હુખાળવેરે, [ખહુચરી] પડ્યાં વનફળ લેણી ખાય. ૧૩
- એક ખાંધને ખીલું અંખજેરે, [ખહુચરી] અંખેરીને ખાય;
માળી જાય છે માથું કુટતોરે, [ખહુચરી] રાવણ પાસે દાવ. ૧૪
- રાવણે સાથીઆ સજ્જગારીઆરે, [ખહુચરી] દેજે ફરસીતા ધાય;
એક ઝીલેલ ખીલું જળવેરે, [ખહુચરી] અંગે ન અડે એક. ૧૫
- સાચું બોલરે અલ્યા સાવળરે, [ખહુચરી] સેણે છે તાર મોત;

સારી લાંબા કરાં મોઢારિ, (બહુચરી) તાળાં કેવડીઆં તેલ. ૧૬
 પુંછડે એર્ધાં પ્રગટારે, (બહુચરી) ઝટપટ કરો ઉકેલ;
 ઠેડ ઠેડ ઉડ્યો તે વાંદરો ઠેડરે, [બહુચરી] ગયો લાંબા મોઝાર. ૧૭
 બાળાં ચોરાસી ચોટારે, [બહુચરી] બળાં તે બાવળાં બળર;
 બાળ્યાં મેડી મંદીર માળીયારિ, [બહુચરી] રાખી રાવણુનો બાગ. ૧૮
 આસોપાલવને ઝાડવરે, [બહુચરી] બેઠાં સીતાજી માય;
 રંગ લઇને વાનર આલીયો, [બહુચરી] આવ્યો તે રામની પાસ. ૧૯
 રામે તે સેન હઠારીઆરે, [બહુચરી] આવ્યા સમુદ્રની તીર;
 પાગ બાધીને સાગર ઉતયારે, [બહુચરી] આવ્યા સુવેલી રઘુવીર. ૨૦
 લાંબા સામા મોરયા મંડીયારે, (બહુચરી) માર્યો રાવણુ રાપ;
 રાવણુ મારીને સીતા લાવીઆરે (બહુચરી) પુષ્પની વૃષ્ટી થાય. ૨૧
 બોલો શ્રી જનકી નાથકી જે.

અથ દસ અવતારનો છંદ.

કાળી તારૂં કારણ છે મોહુરે, તુજ વિષ્ણુ તે સરવ બોહુરે. ૧
 આદ અંતે મધ્યે મોરી માતા, બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વ ગુણ ગાતા. ૨
 સરવ દેવતાનું તારૂં છે ઇષ્ટ, માજી તુ થઈ નથી શ્રેષ્ઠ. ૩
 મજી મજી વરાહ રૂપેરે, માજી તે પશુ તારા સ્વરૂપેરે. ૪
 વામન રૂપ ધર્યું મહારાજે, ઈન્દ્રાસન રાખવાને કાજે. ૫
 નરસિંહ રૂપ ધર્યું વિશ્વાળ, ભગત પહેલાદની કીધી પ્રતિપાળ. ૬
 કુરુસુરામે તે કુરસી લીધી, માત પૃથ્વી નક્ષત્રી કીધી. ૭
 રામ રૂપ ધરી રાવણુ માર્યો, ભગત વિભીષણ ઉગાર્યો. ૮
 કૃષ્ણ અવતાર લઇને શમે બાળા, જ્ઞાન ધરી લઇ બેઠાં માળા, ૯
 નકલનો નીર્મલ થશે, ત્યારે તુંહીતુંહી કહેરાશેરે. ૧૦
 દશ અવતાર અંબાના ગાશે તેને સુખને સંપત થાશેરે. ૧૧
 તારા હોય તે તુજને જાણે, દાસ જીવન મહા રસ માને. ૧૨

બોલો અંબે માતકી જે.

રાધાકૃષ્ણનો ગરબો.

સ્વસ્થાન નવાનગર મહાલ સાપુરના વાસી ગાંધી કાળીદાસ

દેવકરણ પાસેથી.

- વાલો નીત નીત નવસી લીલા કરેરે લોલ, ૧
 વાલો જીવતીની જીવતી સાથે કરેરે લોલ.
 વાલો રમે જમેને કરે વાતડીરે લોલ,
 નવ જણે દિવસ કે રાતડીરે લોલ ૨
 સુંદર વનરાવન તે રણીયામણીરે લોલ.
 સુંદર જમનાનાં નીર સોહામણારે લોલ. ૩
 આછી ઢાયા કદમ કદમ કરા પાનનીરે લોલ,
 મલી ખેડાં મહારાજ માનનીરે લોલ. ૪
 તેવ તેવડીરે સરવ સરીખડીરે લોલ;
 તેમાં વહાલી તે કુંવરી બ્રહ્માણનીને લોલ. ૫
 તેને જોયા મળી જીવતી સફુરે લોલ;
 કાન કાળાને રાધાજી ગોરરે લોલ. ૬
 સામા સામી ખેસી રમે સોમટારે લોલ;
 જે કાષ્ટ હારે તે પાયે લાગી રહેરે લોલ. ૭
 લીલી પીળી સોગડી રાધા તણીરે લોલ;
 કાળી રાતી સોગડી તે પ્રભુ તણીરે લોલ. ૮
 જેમ બંધ બાંધીને પાસા નાંખીઆરે લોલ;
 પ્રથમ પાસા ઢાયાં છે સામા સુંદરીરે લોલ. ૯
 પડયા પંદર સત્તર પોખારનારે લોલ;
 પછી સાત પાંચ ને કયા ખારનારે લોલ. ૧૦
 પછે પાસા તે પ્રભુજીએ ચક્ષાવીઆરે લોલ,
 નાંખ્યા નાથેને દાવલા ન આવીયારે લોલ. ૧૧
 પડ્યો પંજો છોકા દાણા ચારનારે લોલ;
 પછી સાત પાંચ ને કયા ખારનારે લોલ. ૧૨
 રંજે રમતાં તે રાધકાજી જીતીઆરે લોલ;
 ચાર સોગડાં પ્રભુના કાયા રહારે લોલ. ૧૩

પ્રભુ પાય લાગે અમારી ચારણીરે લોલ,	
જળ જળને ધુતારી તુતો ચોરડીરે લોલ.	૧૪
મન હરીએ મને હરાવીએરે લોલ,	
પ્રભુ રીસ આવડી નવ કીજીએરે લોલ.	૧૫
પ્રભુ પાસા નથી મારા હાથમારે લોલ,	
કદી હાર સમયરે કરા સાથમારે લોલ,	૧૬
અતુર હોય તો ચિતમાં વિચારવુંરે લોલ,	
બેઠાં બેઠતો નવ પડે હારવુંરે લોલ.	૧૭
પ્રભુ હારાથકી તો જોવું બહુરે	
તીકર સદાય રહેવું તમારે એકલુરે લોલ.	૧૮
એટલું કહીને રાધાજી હીવારે લોલ,	
દાસ કલ્યાણના પ્રભુને મનાવીઆરે લોલ.	૧૦

(બોલો શ્રી કૃષ્ણ દેવની જે.)

નવદુરગાનો ગરબો.

રંજે રમે આનંદે રમેરે, આજ નવદુરગા રંજે રમેરે,	૨૬
આદી તે આત્મા અલ્પભેલી, મંડપમાં મતવાલી બજેરે; આજ.	૧
સોળે શણગાર માને અંજે સુહાવે, હીરલા રતન માને અરણ્યા સામે.	
મંગળવારે માણ છે ભિમંગમાં, ચાચર આવીને ગરબે રમેરે. આ. ૩	
બુધવારે માણ બેઠાં જીરાજે, રાસ વીલાસ માનો ગાયો રમેરે આ. ૪	
ગુરુવારે આષ્ટ ગરબે રમે છે, ચંદન પુષ્પ તે માને ગમે રે. આ. ૫	
બગુવારે માણ ભાવ ધરીને, આઠાણુ રમે તે માને ગમેરે આ. ૬	
શનીવારે માહાકાળી થયાં છે ભીક્ષા ભોજન મન ગમતાં ગમેરે આ. ૭	
વક્ષલ કહે માને ભાવે બજેરે, રાસ વીલાસ માનો ગાયો સમેરે. ૮	

ચાચર ખેલ્યાનો ગરબો.

રંગમાં રંગમાં રંગમાં બાળી બહુચરા ખેલે માં રંગમાં;
 અંખે બાળીને લીએ રંગ તાળી, ચૈકાર ચૈકાર ધંભમાં ૧
 અનેક અસુરને માએ સંહાર્યા, શોભા બની માના સંગમાં. બા. ૨
 સોળ શણગાર માના અંખે શોભાવે, મહી ચુની જડી છે નંગમાં. ૩
 ચાચર આગળ છંદન ખેલે, ગરબે રમે છે આનંદમાં. બાળી. ૪
 ચુવા ને ચંદન કેસરી કસ્તુરી, અખીલ હો આનંદમાં. બાળી. ૫
 ચોસઠ જોગણી મા ચાચર ખેલે, ગરબો ગાયો આનંદમાં. બા. ૬
 વક્ષલ કહે માને બાવે બળેને, જઈ નાચા તે મંગામાં. બા. ૭

મહાકાળીના સાત વારનો ગરબો.

મહાકાળીરે છે મંગળ રૂપેરે અંબા અલખેલી.

માને જાણે ધ્વજ સ્વરૂપેરે. અંબા અં. ૧
 બુધવારે બધે ધરવારીઆરે, અંબા દીક્ષત ધેર અવતરીયારે. અં. ૨
 ગુરવારે તમે છો ગરવાવ, ગુણ સરવે થકી છે નરવારે. અં. ૩
 શુક્રવારે કીધા સુતકીરે, માને વેદ વખાણે એવી રીતરે. અં. ૪
 શનીવારે સહુને માત સરખીરે, માનો મહીમા ગાઉ છું નીરખીરે. ૫
 રવી તેજ તણું શું કહીએરે, માને અનેક પ્રકારે ગામએરે. અં. ૬
 સોમવારે જીવે સાંભળારે, શીવ શક્તિરૂપે મહાકાળીરે. અં. ૭
 સાત વાર ગાયા છે હવે સારારે, ગુણ ગાય લક્ષ્મીરામ તારારે. અં. ૮

શારદાના શણગારનો ગરબો.

શારદા માતરે મા વિનવું, લાખો વાર લાગુ પાય,
 વાણી આપોરે મા દયા કરી, વમ અવસર આપો માય.
 સરસ્વતિ મણપત્રીરે મા, સ્તવન કરે જેના ગુણ ગાયા નવ જાય,
 નયણે નિરખુરે મા માતને, ધન્ય ધન્ય આરાધુરી માય. ૨
 શીલે સોહેરે મા રાખડી, ને અવણુ ઝંખુકે કાલ્ય,
 ઓપો ઓપેરે મારી અંબામાં, જેનો જોત પડે બહુ ગાલ્ય. ૩
 શામ ત્રણેણીરે મા ચોટલો, મહી જડીય ગોળણો સાર,

- ગોફણ ફરતીરે મા ધુધરી, જેના સુંદીર ધાટ અપાર. ૪
- તિલવટ સોઝરે મા ચાંદલો, ને કુમ કુમ કેસર આડ.
આડ અનોપમ કરે, મા શોભતી ને ચાખા ચોડયા લેલાટ. ૫
- વેણુ સમારે રે મા આપશું ને સેથો ભયો સીંદોર;
નયણે કાળજારે મા સારીયાં, અણીઆળે નાકે મોર. ૬
- ચોક્કે બાંધરે મા ચુંદડી, માંહી તાંત્યાંદલી સાર;
કુમકુમ કેસરે મા કરતુરી, માંહી ચુવાચંદન અપાર. ૭
- દાડમ કળીયુરે મા દાંત છે, મુખ ચાબ્યાં તંબોળ,
મુખથી બોલેરે મા મરકતડે, ને નૌતમ કરે કલોલ. ૮
- કોડે શોઝરે મા કંટેશરી, માંહી મોતી ચોડીયા જોહ;
ચાંદલો સોઝરે મા તનમનકા ધરીયાં તેહ. ૯
- હારલો લહેકરે મા હેમ્નો, કરે તે ઝુમણુ જોત;
માળા લહેકરે મા મુકતાફળની, માળીએ ઉદયોત. ૧૦
- ઉપર સોઝરે મા ઉતરી, માંધ દુમદુમી ભાત્ય અપાર;
નૌતમ નામેરે મા કાંઠલો માંહી બહુ પુરપોનો હાર. ૧૧
- બેડી રૂડી મા સોનાની, માંધ કાંકણીં તેને સંગ;
બાધે બાબુખંધ મા બેરખા, આલુપણુ ધરીયા અંગ. ૧૨
- મટપટ ખળકેરે મેખલા, માંધ ધુધરીનો ધમકાર;
વાળાં વાગેરે મા રણુઝળે, માંધ જંત તણા ઝણુકાર. ૧૩
- ચરણા ચોળીરે મા ચુંદડી, માંધ કમખો વીલી ભાત;
વજ્ર અનોપમરે મા પહેરીયાં તે સરખે જુદી જાત. ૧૪
- વેઢે વેટીઓરે મા આગળીએ, ને નૌતમ દીસે અંગ;
અંગની આગળીરે મા આપશું ને દરપણું દીસે સંગ. ૧૫
- કાંબી કડકારે મા શોભતાં, ને ઝાંઝર ને ઘુર વાર;
અણુવટ ઠમકેરે મા અંગુઠે ને વીંછવનિ ઝણુકાર. ૧૬

- સણગાર પેહેર્યારે મા શોભતાં, તેના કરે વખાણુ; ૧૭
તળીશાં રાતરે મા પગ તણાં, જણે ઉઘો ભરમ બાણુ.
- સુરીવર મુનીવર મા મોહી રહ્યા ને મોહ્યા મોટા જુપ; ૧૮
મોયામોયારે મા દેવતા, મા જોતાં તારૂં રૂપ.
- ચોસઠ બનીરે મા આવીયાં, ને માંડ્યો નકિતમ રાં; ૧૯
હરખ ધરીનેરે મા હમચી, ખુદે તાર માંગે ત્રાસ.
- હરતાં ફરતાંરે મા પૂછડી, ને હદે ગરબો ગાય; ૨૦
શોભા શી કહું રે મા તમતણી, કળી કોમળે નવ જાય.
- ગરબે ફરતાંરે મા જાણીયાં તેના દીપક જેત અપાર; ૨૧
મળે દીપકરે મા કોડીયાં તેની શોભાને નહીં પાર.
- પાર ન આવેરે તમ તણો, તેના ગુણ ગાયા છે ધણ; ૨૨
આબ્યા આબ્યારે મા કાશી થકી, ઇંદ્રાદીક સુર તેત્રીસ.
- છબા આબ્યારે મા હંચ ચડી, ને વૃક્ષભ ચડી મહાદેવ; ૨૩
વીણુ આબ્યારે મા કહે ચડી જેની દેવ કરે છે સેવ.
- નાચે નાચેરે મા ઉડીસી, ને કરે અપ્સરા ગાન; ૨૪
ગાન ગાવેરે મા નૃત કરે ત્યાં નાટક થેષ થેષ તાન.
- જ્યજ્યવાણારે મા સઉ વહે, ત્યાં પુષ્પની વૃષ્ટી થાય; ૨૫
હશી રમીનેરે; મા રાગમાં, તે રથાનક બેઠાં માય.
- ભોજન કાધારે; મન ભાવતાં, પકવાન દુધ છે પાસ; ૨૬
ઝારી ભરી છેરે મા ગંગાજાની, મન માન્યા મુખવાસ.
- કરબોડીને મા વીનવે માધવજી તારો દાસ; ૨૭
સંકટ ટાળારે મા સૌના, તમે પુરે મનની ઝોશ.
- જે દીન આવે રે મા ચરણે, તમારો તે દીન પામે પાર. ૨૮
બિરહ તમારૂં રે મા ધૃશ્વરી, તમે મોટા છો આધાર.
- સંવત સતરરે મા છેતરે ને રૂડો અછતર માસ; ૨૯
ખીજ ફેરે મા અજવાળી, ને ભોમે થયો છે રાસ.

નાશીકની અન્નપુરણાનો ગરબો.

આમ અન્ન અપો અન્નપુરણા.

કરજો સેવક ઉપર કરણા અન્નપુરણા કાશીપુરીમાં ખીરાજોરે;
તમારી ચરણ કમળ શીશ નામુરે, માત મેહર કરી જોજો સામુ. અ. ૧
તમારો જાયક ક્યાં જઈ જાયુ રે, માતા માની લેજો તમે સાયું. અ. ૨
માયુ રોજ તમારી ભક્તિરે, તુને મદાય આપો આલશક્તી. અ. ૩
ખીજુ અવર કાંઈ નવ માયુરે, કરજોડીને પાયે લાયુ. અ. ૪
હંદાજો તે ગણપતી દેવારે, જોને જોમએ મોદકના મેવારે, અ. ૫
ફરતી આંબેરવ ચોપારે શોભા શીવજીની અવમોદીક. અ. ૬
મધ્યે અંરાજ છો જોગમાયારે, જોડે એકા વીરશ્વર વાયા. અ. ૭
જેની જટામાં જનવી ગાજોરે, પાસે પારવતી માતા ખીરાજો, અ. ૮
હોભા હાક મારે હનુમાનરે; જેનું રામસીતાપર પ્યાન. અ. ૯
સુધા ગંગા માતા ગંબીરે, જેનાં અમૃત સરખાં નીર. અ. ૧૦
પાપ કોટી જનમના જા રે, જે કોઈ વસે છે કાશીની માંચ. અ. ૧૧
એવી જંવાની છે જુકિતરે સહુ જન પામે છે મુક્તી અ. ૧૨
લીલા ગાહિ તમારા નામનારે, મુજ સામુ જુઓ તમે રામની. અ. ૧૩
કાલો ધેસો હું કાંઈએ નવ જાણુરે, દાસ કલ્યાણ શું વખાણું. અ. ૧૪

સણગારનો ગરબો.

પ્રથમ પારવતિના પુત્રને પાંચ નમુંરે	લોહ.
દીન જગી વાણી દીછએ કહું સાયુરે	લોહ. ૧
સરવતી તણા ચરણ પ્રતાપથીરે	લોહ.
નવે નાથ રીધ આપો આપથીરે	લોહ. ૨
કરે ગાન ધડ ધાન અંહુચરા તણુરે	લોહ.
કરો સાર વાર વાર શું કહું બણુરે	લોહ. ૩
આજ અંહુચરાજ માત ગરબે રમેરે	લોહ.
મુરનર મુતાવર સહુને ગમેરે	લોહ. ૪

માજી રૂપ રાધકા થકી ઘણું બનીરે	લોલ.
કોટી કામ રૂચી સુર્બની છત્રી હણીરે	લોલ. ૫
રતી રોહીણી રનાદે આવી સુંદરીરે	લોલ.
પલક પલવટે હિમા રમા પુરંદરીરે	લોલ. ૬
વેણુ વાસકી સરીખી સીચ રાજતીરે	લોલ.
ક્ષુદ્ર ઘટ જોડ્યાને મધ્ય ગાજતીરે	લોલ. ૭
કરી માથે મુગતી તે મહા મુલ્યનીરે;	લોલ.
રાજે રાખડી રૂડી તે રતન વૃક્ષનીરે	લોલ. ૮
કુચી ખેટચી સેથો કરયો રામો પડયોરે	લોલ.
ચાક ચમરી શું ચોટલ કદી અડયોરે	લોલ. ૯
સ્વરણ શીંદુર આકાર સર્વ સીપનારે	લોલ.
શોળ સોબીતા સણગાર સરવ નીપન્યારે	લોલ. ૧૦
કાને વળાઓ જડાવ આલ લુમખારે	લોલ; ૧૧
જોતી મોતીએ પરાઆં લુંગ લુમખારે	લોલ.
શોના સાંકળી શરી શીંકા જડામણીરે	લોલ. ૧૨
કોર તોરણ મોતીની દીશે દામણીરે	લોલ.
તેજ શું કહું દીશે તેને લોલકરે	લોલ. ૧૩
પુલાપુલ જઝાં નંગ તે અમુલ કરેરે	લોલ.
અરધ ચંદ્રમા કપોળ શું કહું નથીરે	લોલ. ૧૪
અઉદ જુવન માંહી ખઉચરા ચમુ નાથીરે	લોલ.
ભાલ ભાલ આડ કુમકુમના રાતડીરે	લોલ. ૧૫
તપે દીલડી કહી ન જયે વાતડીરે	લોલ.
ત્રીકુદી મધ્યે સીંદુરની ખીદી કરીરે	લોલ. ૧૬
ચોઢ્યા ચોખલા કપોળ લોલ શું કરીરે	લોલ;
ભગુદી હમાન કાન કોરશું અકરે	લોલ.
ચીરની લીલા વિદેહી કરે તે ધડીરે	લોલ. ૧૭

આખ ઉપમાને નાવે કોઈ પલવટેરે
 વરણુ વરણુનું જે અન્ય ઉપમા ધટેરે
 પદ્મ દીપક તારાના તેજ ત્યાં ગળ્યાંરે
 મીન ખંજન, મૃગ માન મુકીને પળ્યાંરે
 લક્ષ લઉં કાંતી તીલકની લીલા જુઓરે
 ગોરા ગાત્રમાં ત્રીલોક મેઘ તાણુવરે
 મોહ રૂપ ધરણું બહુચરાણ બાળાયેરે
 અહચાર રજા વેસરની વાળાયેરે
 ગુરુ હેમ લાલ ભોમ ભગુ મુક્તમારે
 કાની કીડાએ જોતાં જણ્યુઃય જુક્તમારે
 અધર ખાંખ કે પ્રતાળ લાલમાં મળારે
 કંત પાંકિત જુક્તિ હાડમ ફેરી કળારે
 ચળકે ચુનીઓ જડાવ ભાવ રેખમારે
 વદન નીરખતાં ન આવે મીન મેખમારે
 હાવ ભાવ શું કટાક્ષ નેન શેતનુરે
 ત્રિભુક ચાર વીચ ઈંદુ ખીંદુ મેનનુરે
 કંક કોકીલા કપોત જાત પોતનારે
 જાનુ જુક્તિને પ્રમાણે તે હિચોતણીરે
 કોટે કુલમાળા ચંપાકળી ચમકતીરે
 મણી મુખરી અતીશે દીસે ધમકતીરે
 મળે ધરેલાં ઘર્મા ધણી ધયુખલેરે
 કનક સાંકળી તુશી દોરને ગ્રુમણેરે
 હીરા સાંકળી પાસાની સેર ચારનીરે
 ગુફતા માળા તે એકાવળ હારનીરે
 જે હમેશમાં હીરાના અગમરગરે

લોહ;
 લોહ. ૧૮
 લોહ;
 લોહ. ૧૯
 લોહ.
 લોહ; ૨૦
 લોહ;
 લોહ. ૨૧
 લોહ;
 લોહ. ૨૨
 લોહ,
 લોહ. ૨૩
 લોહ;
 લોહ. ૨૪
 લોહ;
 લોહ. ૨૫
 લોહ.
 લોહ. ૨૬
 લોહ.
 લોહ. ૨૭
 લોહ.
 લોહ. ૨૮
 લોહ.
 લોહ. ૨૯
 લોહ.

પારીજાતક કરી મંદારના હારડારે	લોલ. ૩૦
બહુ દંઠ જુગમ સુંઠ સરખા સહીરે	લોલ.
હાથ હાથની હાથળાએ મચ્યા મહીરે	લોલ. ૩૧
અણી અદભુત અંગુઠા સંગે આગળારે	લોલ.
અનુમાનમાં આવે તે મગુની ફળારે	લોલ. ૩૨
નખ વીશ રાત દીવસે તારા તપેરે	લોલ.
અન્ય ઉપમાનો અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે	લોલ. ૩૩
બાહે બાબુબંધ બેરખાને પુમતારે	લોલ
બાખ્યા વાદલા બન્યા રલા જુમતારે	લોલ. ૩૪
પ્રાણ ચડલો પ્રમાણ ચતુર રંગનોરે	લોલ.
અતી અરણ તરણ દંત તે માતંગનોરે	લોલ. ૩૫
બહુ દોરમાં જડાવ લાલ લાકણીરે	લોલ.
મધ્યે માણેક હીરાની હાથ લાકણીરે	લોલ. ૩૬
હાથે પોતીઓ જવાળા બાળી કંઠણીરે	લોલ.
છલ છાપ આરશી અતી ઉમંગથીરે	લોલ. ૩૭
ઉર ઓપતું રસાળ તે વીશાળશુરે	લોલ.
કમળ કોસ કુચ અમમાનમરાળશુરે	લોલ. ૩૮
કંચુકી કનક તાર હારશું બનીરે	લોલ.
ચુવા ચંદન ચરચીત શોભે શોભતીરે	લોલ. ૩૯
લેલો બાંબનો પેચો તે રંગ જુજવોરે	લોલ.
કસબ કેર જેર શાલુ કસુબે ચુવેરે	લોલ. ૪૦
પેટ પોમણી પ્રમાણ ક્ષીણ લાકણીરે	લોલ.
મજા મેખલા રક્ષાળ કરી લાકણીરે	લોલ. ૪૧
ઉઠર ઉપર તે ત્રીવળી વળી રહીરે	લોલ.
ગિરી શ્વેત દેહ મધે ત્રીવેણી વહીરે	લોલ. ૪૨

નાભી કામળ કુવો કર્યો સુખારનોરે
 ભર્યો વારી તે અખુટ ઇંદુ સારનોરે
 કંઠ હોઠ ઠેઠ વાસો તે એકત્ર છેરે
 આઘો મુખનું અંડ કેળ પત્ર છેરે
 કેશકાટીરે હરી નીતંબ સદળારે
 જલા જુગમ તે અઘો મુખે છે કદળારે
 ચાર ચરણમાં ચીત્ર લખ્યાં છે ચોદિશેરે
 પમ આગળી વળ્યાં ચંપા કળીજમરે
 ભરી જાવક કટોરી હેમ નાનીયોરે
 ઈંદુ બીંબને આકારે એડી પાતાયેરે
 જેહર લંબર તોડાને ધુધરી તજેરે
 પગે નેપુર વીંછવે મુની ચજેરે
 નયણે કાજળ તે સાર્યાં કુમકુમ રાગશુરે
 મંદ હાસ્ય કરે સુખ ભાર્યાં તંબોળશુરે
 ઠંડી ઠાઠ આઠ સખી સંગમરે
 બાળી બહુચરા કલોલ કરે રંગમરે
 કરે ગાન તાન પાત્ર હાથમરે
 રમે રમક ઝમક સખી સાથમરે
 હતે ધુંધટ મહી રતી રજાળાઓરે
 કેશ પાસ કથી વાળીયા અંબોડભારે
 ફરે પુહડી ફરેને સે હંબોડભારે
 એ અખંડ ખેલ ખેલેબાળાને બહુચરા
 તથ્ય દેવ સે છે વારણાં ફરી ફરી રે
 વીજળી વસિળી વગાડે શબ્દ નાદશુરે
 ડાકા વાગે મહાદેવ મરગદશુરે

લોલ;
 લોલ. ૪૩
 લોલ.
 લોલ. ૪૪
 લોલ.
 લોલ. ૪૫
 લોલ.
 લોલ. ૪૬
 લોલ.
 લોલ. ૪૭
 લોલ.
 લોલ. ૪૮
 લોલ.
 લોલ. ૪૯
 લોલ.
 લોલ. ૫૦
 લોલ.
 લોલ. ૫૧
 લોલ;
 લોલ. ૫૨
 લોલ.
 લોલ. ૫૩
 લોલ.
 લોલ. ૫૪
 લોલ.

ધરી પાનાં પોથીઓ તે મદા મનમારે	લોલ, ૫૫
ખાલા વેઠ બણે મુખ આરે ધનુમારે	લોલ.
પુષ્પ ચંદન વરસાવે વળી દેવતારે	લોલ ૫૬
અડયાસી સહજ રૂપી સદા સેવતારે	લેલ,
ગીરી રવેત તજ સેવક કાળે ધરીરે	લોલ. ૫૭
કળી દાળમાં ચુવાળમાં આવી વસારે	લોલ.
ભુર શુ લહે ભવાની ફેરા ભેદનેરે	લોલ. ૫૮
આલ મધ્ય અત ઓ અગમ્યગ વાદ વેદનેરે	લોલ. ૫૯
આ અખંડ ગરબો માય જે કાષ માનવીરે	લોલ.
ચરણ ચરણને ઉચ્ચારે સ્નાન જાલતારે	લોલ. ૬૦
નવે નીધ રીધ લીજીએ ઓવારણારે	લોલ,
દેવી વાંઝીયાને મધાવે દ્વાર પારણારે	લોલ. ૬૧
મન મેલ્યા ગોખ ચાચર સોહામણારે,	લોલ,
બટ વલ્લભ મેવાડો માતાને ભામણારે	લોલ ૬૨

કાકરેજી માતાનો ગરબો.

પ્રથમ ગણપતી લાગુ પાય કે ગરબો આગરયોરે	લોલ,
કાકરેશ્વરી તણો મહિમાય કે સકે ચીતે ધરોરે	લોલ. ૧
વાણી આપો સારદા માય કે મુખથી ઓથરેરે	લોલ,
સૌકો ભાવ ધરીને ગાય તેવો ગરબો કરેરે	લોલ; ૨
કાકરાકે સરવ શોભાય કે શ્રવણ સાંભળો ર.	લોલ;
મેલાં હોય તે ઉજવળ થાય કે જાએ આંખોરે	લોલ. ૩
ચારે પાસે સધો સધ કે સુંદર ખાટ છે રે	લોલ;
વહેળો ખારીતો જે માય કે આવે છે સહીરે	લોલ. ૪
નાલો કાયા નીર્મળ થાય કે તે નિરખો તણરે	લોલ, ૫
કાકરેજી મા વસીયા વાસ કે ગરનાળા વિષેરે	લોલ.
મન્યક્ષ પુરણ જોત પ્રકાશ કે પુસ્તકમાં દીસેરે	લોલ. ૬
સરોવર સમુદ્ર સરખુ દીસે કે ચરણોદક ભરથુરે	લોલ.

કવિતા કહે મન માઈ હીશે કે જઈ તેમાં તરેરે	લોલ.	૭
તેમાં નૌતમ નગીના બાગ કે શોભા તે તણીરે	લોલ.	
ગુણીજન ગાયે ત્યાં બહુ રાગ કે રૂડી રચના ધણીરે	લોલ.	૮
દક્ષિણ દીક્ષથી બાંધી પુલ કે તેમાં ચઢને ગયારે	લોલ.	
તેમાં ઝાડ ધણી ફળ ફુલ કે નવ પલર ચયારે	લોલ.	૯
માત ઝરમે બેશી બુને કે દણી અમી ભરીરે	લોલ.	
સંકટ સહિ શેવકનાં ખુએ કે બહુ પ્રેમે ઠરીરે	લોલ.	૧૦
ચારે સ્થંભ તોરણ ઝળકે કે નાળાંચર ચડેરે	લોલ,	
દીપક ભેતાં જળદળ ઝળકે, કુન્ન મન અડેરે	લોલ.	૧૧
કુમકુમ ચરચીત ચંદન સ્થંભો આપના અવાસમારે	લોલ.	
ચોસઠ બેનો આવી રંબા, હાસ વિલાસમારે	લોલ.	૧૨
દેવી સોળ ધરી જાણગાર કે, ગરબો ગાય છેરે	લોલ.	
રૂમઝુમ ઝાંઝરનેઃ ઝમકાર કે, થેઇ થેઇ થાયછેરે	લોલ.	૧૩
ઓપે આશ્રણ નવરંગ સાર કે, કસબી દોરનારે	લોલ,	
ચરણ ચોળી ચળકે અપાર કે, રેશમ દોરનારે	લોલ.	૧૪
વાગ વાગે શોડસ વિશ કે, ધુન ગમન મઠછેરે	લોલ,	
મોહયા હરી જાહાને ઇશ કે, તે આવ્યા હરીરે	લોલ.	૧૫
દેવનો અધિપતિ જે છે ઈંદ્ર કે, આવ્યો તે ધડીરે	લોલ.	
અરાવત જે હરતી ગજેંદ્ર કે તે ઉપર ચઢીરે	લોલ.	૧૬
મુનીવર જપ તપ મુકી તેહ કે, આવ્યા પાંસરાંરે	લોલ,	
દેશપતિ પણ ધારી રનેહ કે, ત્યાંથી વર વર્ષારે	લોલ.	૧૭
ઠાકરેજ કે આદર માન કે ભલે સહુ આવીયારે	લોલ.	
આખ્યા લવોગ ચોપારી પાન કે પુણે વપાવીયારે	લોલ.	૧૮
એવા સ્થાનકની રચનાય કે મનમાં પેખીયારે	લોલ,	
ચક્ષુ દેવ તણા ને થાય કે, પ્રતક્ષ દેખીએરે	લોલ.	૧૯
કહીએ દેવ તેત્રીસકોડ કે, ત્યાં આવી વળારે	લોલ,	

કાકરેજ મરતક મોડ કે, મેલો સહુ મળારે	લોલ. ૨૦
શીવજી વહેચે પ્રસાદ કે, જે કૈલાસ પનિરે	લોલ,
ધાત્મા દેહે આશીરવાદ કે, મુતીવર મહામતીરે	લોલ, ૨૧
શ્રીકૃષ્ણ આપ્યા વષ્ટકુંઠાથ કે, મહિમા વધારીયારે	લોલ.
હરખ્યો સુરનર મુતીવર સાથ કે, સ્થાન સધારીયારે	લોલ. ૨૨
રંગ ભેર રાસ રમ્યા નવરાત કે, ગરબા ગષ્ટ ધણારે	લોલ,
કીપા ભોગ નાના વિધભાત કે, તેમાં નહી મળ્યારે	લોલ. ૨૩
અરસ પરસ થયા વિદાય કે, આનંદ ધણો કરીરે	લોલ;
શ્રીકૃષ્ણ વસ્ત્ર સહિતે અપાવ કે, કહો કાકરેશ્વરીરે	લોલ. ૨૪
અમે આજ થયા પ્રસન્ન કે, એવું આચાર્યારે	લોલ;
અષ્ટતર અતુરદશીને હત કે, દેઉંછું નોતરારે	લોલ. ૨૫
ત્યારે દેવી સહિકા સાથ કે, રણીયાત થયારે	લોલ.
વચન દેષને જમણે હાથ કે, સડે ત્યાં થઈ ગયારે	લોલ. ૨૬
બાદરવાસુદીને વિજયાય કે, અષ્ટતર અતુરદશીરે	લોલ,
તે ત્રણ તીથી રચીકા વરતાય કે, જે મનમાં વસેરે	લોલ. ૨૭
તે ત્રણ દિવસે બહુ મહિમાય કે, દર્શન કરે સહુરે	લોલ,
મનના મનોરથ પુરણ થાય કે પામે સુખ બહુરે	લોલ. ૨૮
આઠમ ચહિદશને રવીવાર કે, પુજા કીજીએરે.	લોલ,
દોલત ખરચીદેવી દરમાર કે, રીદિ સિદિ લીજીએરે.	લોલ. ૨૯
એવું બળી વરણ અદાર કે, સેવા કરેરે	લોલ,
કવીજન કહે છે વારવાર કે, ભવસાગર તરેરે	લોલ. ૩૦
નાગર દલપતની જીભ્યા કે, આઠ વાસો વચ્ચારે	લોલ,
તેથી ગુણ એના ગુણ ગાય કે, દુખડાં દુર ખસ્યારે	લોલ. ૩૧
સંવત સાતમે સત્યાસી કે, ચંદ્રત્રી પુનેમેરે	લોલ,
કવીજન અમદાવાદનો વાસી કે, નમ્ર થઈને નમેરે	લોલ. ૩૨

જે કોઈ શીમે સુજોને ગાય કે, દુખ તેના ટળેર
સધગા પાતક પરાજય થાય કે, કાકરૈજ મેળવેરે

લોલ,
લોલ. ૩૩

મહાકાળીનો ગરબો.

પાવા તે ધૃતી દિતરયા મહાં મા પરવરીયા ગુજરાત પાવાં ૧
મા સોળ કરે શણગાર મહાં માની ઓઢણી ઝાઝમાળ પાવાં ૨
માને કાખીને કડલાં શોભતાં મહાં માને ઝાંઝરનો ઝમકાર પાવાં ૩
માને બાદિ બાજુબંધ ખેરખા મહાં માને દસે આંગણાએ વેદ પાવાં ૪
માને જલને ગુમાઈ શોભતું મહાં માને કંઠે એકાવન હાર પાવાં ૫
માને નાકે નવસર સોભતું મહાં માને ટીલડી તપે લેલાટ પાવાં ૬
માને સેથો ભર્યો સીંદુરનો મહાં માને ચોટલો વશીયલ નામ પાવાં ૭
મા ચોસઠ ખેની તેડાવશું મહાં મા સાથે કૈયલ વીર પાવાં ૮
મા પૂલતા દડા હાથમાં મહાં મા પરવરીયા ગુજરાત પાવાં ૯
મા પકુ પદગણું તાહરું મહાં મા ગુજર ખંડમાં ગામ પાવાં ૧૦
મા શનખલપુર સોદામણ મહાં માનો તેને ઠોડે પુર વાસ પાવાં ૧૧
મા સરવે મળીને કરી સ્થાપના મહાં માજી માનસરોવરમાં પાવાં ૧૨
મા કુકડીયા તે સજ કયાં મહાં મા થયાં તે ઘોડી અશ્વર પાવાં ૧૩
મા કસરી વંધા પેઢેરીયા મહાં મા લીધું ભમરભાલું હાથ પાવાં ૧૪
મા રમત રમતાં નીસર્યાં મહાં આવ્યા માનસરોવર પાસ પાવાં ૧૫
મા સાથે લરકર આર કુતરી મહાં આવ્યા માનસરોવરમાં પાવાં ૧૬
માનસરોવર તલાવડી મહાં તેમાં ભરીયાં નીરમળ નીર પાવાં ૧૭
માએ ઉતરીને કાષા વોલીયાં મહાં માએ તાહિને પીધું નીર પાવાં ૧૮
મા ઘોડીનો ઘોડો થયો મહાં મા અઝીમાંથી પુરૂષ પાવાં ૧૯
માનો પટંતરે ત્યાંથી થયો મહાં માનો પૃથ્વીમાં મહોભાય પાવાં ૨૦
મા હિંદુ કરા દેવતા મહાં બળધારી બહુચર માય પાવાં ૨૧
મા લીલા તે નેળ હરહર મહાં આવી મુગલા કરી ફોજ પાવાં ૨૨

મા બહુચરમા એમ બોલીયા મહાં અહ્યા ના લક્ષ્મી માઈ નામ પાવાં ૨૩
 મા મુગલે વાત મનમાંધરી મહાં ચડો ચગત્રા કેરી ફોજ પાવાં ૨૪
 મા બહુચરમાના મૃગત્રા મહાં તે તળેયા તાવામાંય પાવાં ૨૫
 કુકડીયા બોજન કીયા મહાં પછી ચડી તે માને રીસ પાવાં ૨૬
 મા મુવાતે મૃગત્રા બોલીયા મહાં મા અમુરતજી ઘટમાંય પાવાં ૨૭
 મા બહુચરમા તમે કોપીયા મહાં પકે માય થયાં અધાર પાવાં ૨૮
 મા ત્રીશુળ લીધું હાથમાં મહાં મા કીયો અમુરતજો નાશ પાવાં ૨૯
 મા કુદી ઘોડો મારીયો મહાં મા દાથી પાડયો એક પાવાં ૩૦
 મા મોટો મુગલ એક મારીયો મહાં બી ન મુગલનો નહી પાર પાવાં ૩૧
 મા બળકરી મુગલ મારીયા મહાં માયો પામ્છાનો ભાણેજ પાવાં ૩૨
 મા સામે થયું સહિ એમું મહાં મા ચાહ્યાં તે મુગલ પાસ પાવાં ૩૩
 તે માઈ તે લાઈ નવકર્ણ મહાં તે હાથે વસાવ્યું વેર પાવાં ૩૪
 ત્યાં હાથભેડીને આવીયા મહાં માને લાગીલજી લાગે પાય પાવાં ૩૫
 મા સોનાના ઘડાવું કુકડા મહાં મા લાતું મંડપમાંય પાવાં ૩૬
 મા તારૂં દેવગ ફરી ચણાવશું મહાં મા વેપર ધોળી ધળય પાવાં ૩૭
 મા તારો ચાચર સાધ્ય મહાં કહે વલ્લભ કોડે બાંધશું પાવાં ૩૮

બહુચરજીના શણગારનો ગરબો.

પ્રથમ પ્યાન માત બહુચરાનું ધરંદે	લોલ.
જેથી અમરત વાણીની રચના કરંદે	લોલ. ૧
માના શણગારની શું કરંદે વાતડી	લોલ.
બાળી રમક ઝમક ચાસે ઓઢે પ્રાટડીરે	લોલ. ૨
પકે ફટલી બીરાળે માને ઝંઝરીરે	લોલ
અણધર વીછીયા ઝમુકે મા શોઆ ધણીરે	લોલ ૩
માની બાધરીએ ધુધરી શોલરીરે	લોલ
કદી મેખલા જડાવ ધણુ ઓપતીરે	લોલ ૪

ગળે હાર હાથમાં જડાવ છે ધણેર	લોલ
કોટે કંટેસરી દુગ દુગીને ઝુમણારે	લોલ ૫
પારે શુધ વિધ હેમનો પડ્યોરે	લોલ
ચલિલ લોકમાં સરપ બહુચરા મળેર	લોલ ૬
એકદાણીયું અમુલ્ય રત્ન શું જડ્યુંરે	લોલ
બહુ ચાણુરી કરીને સોનીએ પડ્યુંરે	લોલ ૭
પોચે પોચીયું મણી જડાવ રત્નશુરે	લોલ,
તેની પ્રભા તો ગવરી નખમાં પડીરે	લોલ, ૮
બેઉ બાબુઅંધ લટકે કુમતારે	લોલ,
સોબે મણી જડાવ તણાં ભુમખારે	લોલ. ૯
હીરા રતનની કાંચળી છુટે જડીરે	લોલ,
માના કાનમાં કનક તણી પાંદડીરે	લોલ. ૧૦
માની ઝાલમાં મણી જડાવ ડામણીરે	લોલ,
નરવેસરે ખીરાળે આંજ આંખડીરે	લોલ. ૧૧
માને લોલાવટ દીલડી શોભતીરે	લોલ;
માથે વેણુ ખીરાળે નાગની ફણીરે	લોલ. ૧૨
માએ સેથામાં ઠાધી સીંદૂરની છખીરે	લોલ,
જેમ ખગમાં હિંગતો દીસે રતીરે	લોલ. ૧૩
માને ચોટલે ખીરાળે ધણાં ખોરડારે	લોલ.
વાંસે હેમનો મણી જડાવ ગેદનોરે	લોલ, ૧૪
કસુંએ ચુવે છે માત કરી ચુંદડીરે	લોલ,
હીરા સાંકળી તે લાલ મોતીએ જડીરે	લોલ. ૧૫
માથે ગરબો લઇને બહુચરા રમેરે	લોલ,
તેવ તેવડી સાહેબના સાથમારે	લોલ. ૧૬
બહા માન માય વેલ મુખે શુરે	લોલ,

શીવે ડાક ડાકી હેમની કરે અહીરે	લોલ. ૧૭
કૃષ્ણ વાંસળી વગાડી બહુ હેનથુરે	લોલ,
નારદે ચંપકે કળા તે કરે મહોરે	લોલ, ૧૮
ગાય ગાન કરે તાન એમાં વનમાંરે	લોલ,
એક એકને જીવેને હસે મનમાંરે	લોલ, ૧૯
માતા બહુચરાણું નામ છે જગતુરે	લોલ,
તેથી દુઃખને દારીદ્ર કરે ભાગતુરે	લોલ. ૨૦
જે કોઇ ભાવથડી બહુચરાને ભજેરે	લોલ,
તેની વાત દેવ લોકમાં જઇ વસેરે	લોલ. ૨૧
આઇ કૃપાએ કરીને ગરીબ કહેરે	લોલ,
જે કોઇ ગાય તેના ચીતમાં બાળી રહેરે	લોલ. ૨૨
ગરબી ગાય શીખે જે કોઇ સાંભળેરે	લોલ.
તેનાં સંસારનાં દુઃખ સધળાં ટળેરે	લોલ. ૨૩
બટ વલ્લભ મેવાડો માનો દાસ છેરે,	લોલ,
ગરબી ગાય તેને વધકુંઠ વાસછેરે,	લોલ. ૨૪

મુંબઈ સુરતના ગરબા.

સાર સાર સુરત શહેર મુંબઈ અલખેલી,	
માંહો બાલાજીની મેહેર, મુંબઈ અલખેલી.	ટક.
સાત માળની મેડી ચણાવી, માંહી બેઠાં શેઠાણીરે;	
ચાકર મેહેતા મજરે ચાલે, વાણીયાની બધયર રાણી. મું. ૧	
મુંબાઈ રાણી સહુ ઠકરાણી, બરે બેઠે ન પાણીરે;	
કનીડયા તો પાણી આણે; પીયે પાણી શેઠાણી. મું. ૨	
મુંબાઈમાં તો કલાં સાંકળાં, કાંકલીતો નહિ પારરે;	
મુંબઈ શહેરના સહુકારને, દેવાળાની શી વાર. મું. ૩	
સુરતની તો સાડીયોને ઉપર કમળી કાર;	
મુંબઈ શહેરમાં કાપડીયાને, કાંઈમાં દેશો ખોડ. મું. ૪	

મુંબઈ શેહેરમાં ઘણી ગાડીઓનો નહીં પાર;
 સાંજ ફળર સહ ફરવા નિકળે, વાડી લાડી લઈ બહાર મું. ૫
 મુંબઈની તો મારફટમાં સુખડીયો વેચાયરે;
 તેથી દીવનો હલવો સાનો, સહ લેવા મન ચઢાય મું. ૬
 મુંબઈમાં તો સરવે સખ, પણ ત્રણ પાતીનું દુઃખ;
 લાકુ મેંધુ બળતણ મેંધુ બંદર જવું દુખ. મું. ૭
 મુંબઈના પાનખીડીમાં સોપારીનો કટકારે;
 સાઠ વરસની ધરડી ગાડર, તોય ન મુકે લટકા. મું. ૮
 અમદાવાદી હરામગ્ગદી ખંભાતી ગોઝારીરે;
 વડોદરાની વાંકી નારી, સુરતની બલોહારી. મું. ૯

ગરબો.

(પુનમચાંદાની એ રાત્ર)

બેઠનો પતિવ્રતા નીજ ધર્મ તમે સ્વીકારજો.
 રહેતા પતી સેવામાં હાજર દીનને રાત;
 પામે મુક્તી પદને સુખ ધણું સંસારમાંરે,
 સત્ય વચન સૌ બોલજો નીજ પતિની સંગાત;
 સાસુ સસરા સર્વને, સાચી કહેજો વાત.
 રાખી નમ્રતાને માન થકી બોલાવજોરે
 વર્તી સંશુભથી રાખો સૌને પ્રસન્ન. પામે.
 નેત્રનેહ નવ રાખશેરે પરપુરુષની સાથ;
 પિતા પુત્ર ગણી તેહને, બોલો સહ સંગાથ,
 હા મરઘરી કરીને બહુ નવ બોલવુંરે.
 વળી એકાંતે નવ કરવો મુમ વીચાર. પામે.
 દામીના નવ પેખવા નિત જોવું પતી મુખ;
 સહશુભમાં રહેજો તમે, અક્ષય પામે સુખ;

લઢવું વઢવું ને ગુસ્સામાં કઢી નવ એસવું રે

રહેવું સતોષે જે આપું છે જુગદીશ.

પામે.

પતિ પ્રકાત હોય જો, અગ્ની કરી કાળ;

સતોષે જુગવશો, યામો નાવે કાળ;

હસવું ને સુખેથી દીન ગુગરવારે

તેથી થાશે સહ કુળનું કલ્યાણ;

પામે.

ધન સંપત્તી વાસના પટકુળ જુદાં રંગ;

સર્વ ફાકટ જણજો, ધરનો સદગુણ સંગ,

મળશે પરમેશ્વર આપે મુક્તિ કુળ સાતમારે

કહે લક્ષ્મણ ગણપત હેત ધરી મન હોશ.

પામે,

આગગાડીના ગરબો,

મહોલે પધારો મહારાજ, એ રામ

ગાડી આવી ગુજરાત, અગન કરી ગાડીરે

આવી.

એતો આવી હિંદુસ્તાન અગન કરી ગાડીરે

આવી.

નીરખ્યાથી નાન નીરાંત, અગન કરી ગાડીરે

”

સરસ્વતી માતને વિનવું કાંઈ ગણપત લાગુ પામ.

અમ.

ટાપીવાળા તારા રાજમાં રૂઢ કાંકરીઉં પંકાય

અમ.

ગાડી તારાં એસણાં, એતો ઈંદ્ર તણાં વધમાન.

આંકડે આંકડો મેળવ્યો એને ધડનાશી ચતુર સુગણ

અમ.

રેશનથી તે ઉપડી એવો આવે જ્યારે તાર,

માસ્તર તારીખ મેળવી, ખુલ્લું મુકે દીકરીનું દાર

અમ.

ગાડી આવી મંડ વાગીયા, દીકરી કરાવવા જાય,

ધડી એક વીલંબ થતાં, એતો દીકરી વીના દીગાય.

અમ.

રેશન ઉપર પાનને. સોપારી વેચાય,

સોપી સહેલાણી જોયો, ખતિ ખરીદ કરીને ખાય.

અમ.

ધારી ઘેબર ધુધરા, બરશી બેસ વેચાવ,
 મોટા ધરની શેઠાણીઓ તે તો માડીમાં બેસી ખાવ. અમૃ૦
 દુઃથી દેખે આરતી, સીંગલ નીચો થાય,
 બેસનાર તખયાર થઇ, ટપોટપ શોધે જગાવ. અમૃ૦
 ધમ ધમ કરતી દોડતી, સીટીનો આપે સાદ,
 પલક એકમાં પહોંચાડીદે, જેને કરીએ આપણુ યાદ. અમૃ૦
 સુરત શહેરની સુંદરી, મુંબઇ તેનું મોજાણ,
 સોલાપુરમાં સાસરૂ, તેને સાંજે સંદેશો ને બાળ. અમૃ૦
 ટોપી તારા રાજમાં સરવે પ્રકારે સુખ,
 ધન્ય ધન્ય જોરી જતને જેને દીપાવી માની કુખ. અમૃ૦
 મગ્ગો આ સુધારીયો સઉને ગાવા માટ,
 નાનલાલે નેહથી આપો ટાળી ઉપાડી હાથ. અમૃ૦
 ગરબો ગાયો પ્રીતથી, સખી ધરી મન રનેક,
 બોલો બહેનો એકદમ, અંબે માતકી જે જે. અમૃ૦

શીવશક્તિના આરતીના ગરબો.

જે આઘ શક્તિ મા જે આઘ શક્તિ,
 અખંડ બ્રહ્માંડ નીપાળ્યા, પડવે પંચક મા.
 જયો જયો મા જગતંબે, ટેક૦
 દ્વિતીયા બે સ્વરૂપ શીવ શક્તિ જાણું મા;
 બ્રહ્મા મણુપતિ ગાવું હરી ગાઉ હરી મા. જયો. ૨
 તૃતીયા ત્રણ સ્વરૂપ ત્રીશુરનમાં બેઠા મા;
 ત્રસ્થકી તરવેણી, તું તરવેણી મા. જયો. ૩
 ચોથે ચતુરા મહા લક્ષ્મીજી સચરાચર વ્યાપ્યા મા;
 ચાર શુભ ચોદશ, પ્રગટ્યા દક્ષીણમાં, જયો. ૪
 પંચમી પંચ રૂપી પંચમ મુણુપદમાં મા,

પંચ સહજ ત્યાં સોષ્યો, પંચે તત્ત્વે મા.	જયો. ૫
શ્રદ્ધો તું નારાયણી, મહીસાસુર માર્યો,	જયો. ૬
નર નારીને રૂપે, વ્યાધ્યા સધળે મા.	જયો. ૭
સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સાવીત્રી શેના મા,	જયો. ૮
ગજ ગંગા ગાયત્રી, ગઢરી ખીતા મા	જયો. ૯
અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ, આષ આનંદ મા.	જયો. ૧૦
સુરવર મુનોવર જન્મ, દેષ દન્યે મા.	જયો. ૧૧
નવમી નવકુળ નાગ, સેવે નવ દુરગા મા,	જયો. ૧૨
નવરાત્રીના પ્રજન, કીધાં છે ખલા મા.	જયો. ૧૩
દશમી દશ અવતાર, જય વીજયા દશમી મા,	જયો. ૧૪
રામે રામ રમાડયા, રાવણ રૂંધો મા	જયો. ૧૫
એકદશી અગીયારસ, કાત્યાયનો કામા મા,	જયો. ૧૬
કામદુર્ધા કાળીકા સ્વામીને રામા મા.	જયો. ૧૭
બારસ બાલા રૂપ, બહુચરી અંત્રા મા;	જયો. ૧૮
બટુક બેરવ સોહીએ, તારાં છે તુજ મા.	જયો. ૧૯
તેરસ તુજા રૂપ તું તારણી માતા મા,	જયો. ૨૦
ખલા વિજય સદાશીવ, ગુણ તારા ગાતા.	જયો. ૨૧
ચઉદ્ધૈ ચઉદે રૂપ, ચંડી ચામંડા મા,	જયો. ૨૨
મારકડે વખાણ્યા, ગાઇ શુંમ કવિતા.	જયો. ૨૩
મુનમે પુરણ કરો, સ્વંભાવતી નગરી મા,	જયો. ૨૪
વશાળે માહી વખાણી, સુણી કરમે કરણા.	જયો. ૨૫
સંવત સતાવન સોળે, તીથી લાવે મા;	જયો. ૨૬
સંવત સોળે પ્રગટી, રવાને તીરે મા.	જયો. ૨૭
શીવ શકિતની આરતી, જે બંધે માત્રે મા;	જયો. ૨૮
બણે શીવાનંદ સ્વામી સુખ સંપત્તિ માત્રે.	જયો. ૨૯

સમાપ્ત.

